

Sygn. akt II Cz 856/14

POSTANOWIENIE

Dnia 8 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Piotr Rajczakowski

SO Aleksandra Żurawska

po rozpoznaniu w dniu 8 września 2014 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia wnioskodawczyni (...)w G.na pkt II postanowienia Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śląskich z dnia 12 maja 2014 r., sygn. akt I Ns 200/14

w sprawie przy udziale K. B., B. G., B. L. i E. T.

o stwierdzenie nabycia spadku po F. B.

p o s t a n a w i a:

- 1. zmienić zaskarżone postanowienie w pkt II w ten sposób, że zasądzić od uczestniczek B. G.i E. T.na rzecz wnioskodawczyni (...)w G.kwotę 277 zł tytułem kosztów postępowania;**
- 2. oddalić dalej idące zażalenie,**
- 3. II. zasądzić od uczestniczek B. G.i E. T.na rzecz wnioskodawczyni (...)w G.90 zł kosztów postępowania zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 12 maja 2014 r., Sąd Rejonowy w pkt II ustalił, że wnioskodawcy i uczestnicy ponoszą koszty związane ze swoim udziałem w sprawie, a swoje rozstrzygnięcie oparł o treść przepisu art. 520 § 1 kpc.

W zażaleniu na powyższe postanowienie, wnioskodawczyni zaskarżając je w części tj. w zakresie pkt II zarzuciła mu naruszenie art. 520 kpc, poprzez jego błędną interpretację i przyjęcie, że nie zachodzą przesłanki do nie zasądzenia na rzecz wnioskodawczyni kosztów postępowania. W uzasadnieniu skarżąca podniosła, iż w sprawie powinien znaleźć zastosowanie art. 520 § 2 kpc, bowiem interesy wnioskodawczyni oraz uczestników postępowania były sprzeczne, a także zachodził różny stopień zainteresowania uczestników wynikiem postępowania. Mając na uwadze powyższe, skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego pkt II postanowienia poprzez zasądzenie od uczestników, solidarnie kosztów postępowania w wysokości 362 zł.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy na samą błędną sentencję rozstrzygnięcia wydanego w zaskarżonym pkt II postanowienia Sądu Rejonowego. Sąd bowiem, mimo wniosku skarżącej „ustalił, że wnioskodawca i uczestnicy

ponoszą koszty związane ze swoim udziałem w sprawie”. Orzeczenie to nie stanowi natomiast rozstrzygnięcia o zgłoszonym przez wnioskodawczynię żądaniu zasądzenia kosztów postępowania, a stanowi jedynie zbędne powtórzenie ogólnej zasady ustanowionej w art. 520 § 1 kpc. Jak wskazuje się w orzecznictwie oraz piśmiennictwie prawniczym, zgłoszenie przez wnioskodawcę, czy też uczestnika wskazanego wyżej żądania, w przypadku braku przesłanek uzasadniających odstąpienie od zasady ponoszenia kosztów związanych ze swym udziałem w sprawie, winno skutkować oddaleniem tego wniosku. Błędna jest natomiast praktyka orzekania o „wzajemnym zniesieniu kosztów postępowania” lub o „poniesieniu kosztów postępowania przez każdego uczestnika stosownie do jego udziału w sprawie” /zob. postanowienie SN z 9 grudnia 1999 r., III CKN 497/98, wyd./el. Lex nr 39175; postanowienie SN z 16 września 2011 r. IV CZ 47/11, wyd./el. Lex nr 1147786/. Pomimo powyższego, zauważyć należy, że jakkolwiek pomiędzy uczestnikami postępowania nieprocesowego co do zasady nie istnieje obowiązek zwrotu kosztów, co uzasadnione jest niezależnością i samodzielnością udziału w tym postępowaniu każdego jego uczestnika, który ponosi koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie, to zasada ta, ujęta w art. 520 § 1 kpc, jest nienaruszalna w sytuacji, w której uczestnicy są w równym stopniu zainteresowani wynikiem postępowania lub - mimo braku tej równości - ich interesy są wspólne. Jednakże sytuacja taka w rozpoznawanej sprawie nie zachodzi. Należy bowiem w tym względzie zgodzić się ze skarżącą, że orzekając o kosztach Sąd Rejonowy winien był przyjąć istnienie sprzeczności interesów wnioskodawczyni i uczestników postępowania, wynikającą z faktu, że postępowanie o stwierdzenie nabycia spadku zostało wszczęte na wniosek wierzyciela spadkodawcy i w takiej sytuacji powinien znaleźć zastosowanie przepis art. 520 § 2 kpc. Zdaniem Sądu Okręgowego, w okolicznościach niniejszej sprawy, zainicjowanie postępowania przez wnioskodawczynię nie mogło oznaczać, iż uczestnicy nie poniosą żadnych kosztów związanych z tym postępowaniem. Należy mieć przy tym na uwadze, że wierzyciel wniósł o wszczęcie postępowania o stwierdzenie nabycia spadku po zmarłym, którego to postępowania spadkobiercy nie przeprowadzili od 2012 roku. W sytuacji zaś, gdy wnioskodawczyni była zmuszona wnieść sprawę do Sądu, aby wyegzekwować swoje należności od spadkobierców dłużnika i poniosła w związku z tym koszty, należy jej się ich zwrot od tych spadkobierców. Na zasądzone koszty składa się opłata od wniosku w kwocie 50 zł, koszty zastępstwa prawnego w wysokości 60 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł, opłata w kwocie 62 zł tytułem kosztów wniosku o wskazanie następców prawnych oraz kwota 110 zł tytułem kosztów uzyskania aktów stanu cywilnego /łącznie 299 zł/. Koszty te ponoszą uczestniczki B. G. i E. T. jako spadkobiercy zmarłego, które nabyły spadek na podstawie ustawy w częściach po (...) każda z nich, gdyż pozostałe uczestniczki spadek ten odrzuciły. Nie było natomiast podstaw do zwrotu skarżącej kwoty sześciu, zbędnie poniesionych opłat od pełnomocnictw w kwotach po 17 zł., udzielonych występującej w imieniu wnioskodawczyni radcy prawnej, skoro wystarczające było udzielenie jednego pełnomocnictwa i za zasadnie poniesione koszty postępowania uznać należało koszt jednej takiej opłaty /17 zł/. Zarówno bowiem przepisy postępowania cywilnego /art. 89 § 1 kpc/, jak i postępowania administracyjnego /art. 33 § 3 kpa/, przyznają pełnomocnikom będącym m.in. adwokatami lub radcami prawnymi, uprawnienie do samodzielnego uwierzytelnienia odpisu udzielonego im pełnomocnictwa, a zatem bez dodatkowych kosztów urzędowego poświadczenia podpisu mocodawcy.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 386 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i art. 13 § 2 kpc, zmienił zaskarżone postanowienie /pkt I/. O kosztach postępowania zażaleniowego (pkt II) Sąd orzekł również na podstawie art. 520 § 2 w zw. z art. 391 § 1 i art. 397 § 2 kpc, a na koszty te składała się opłata od zażalenia w kwocie 30 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika w postępowaniu zażaleniowym w wysokości 60 zł - § 12 ust. 2 pkt 1 w zw. z § 8 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu /tekst jedn.: Dz. U. z 2013r., poz. 490/.